

RESUMEN. VALENCIÀ

En les últimes tres dècades s'ha produït un canvi substancial al voltant de la valoració del Patrimoni Industrial, que ha afavorit incentivar la seva preservació, fomentant amb el seu estudi, la divulgació i l'actuació, un canvi en la consciència social respecte a la necessitat de salvaguardar-ho.

Aquest Patrimoni conforma el tema respecte al que es vertebra el present treball d'investigació, que pretén indagar sobre els trets i les característiques específiques del conjunt d'edificacions, que es troben disposades al llarg del traçat ferroviari, que a principis del segle XX, es projectà pa unir les poblacions de Terol i Alcanyís. Edificis que en l'actualitat es presenten com grans desconeguts.

Ja a finals del segle XIX, els interessos, principalment francesos, pretenien unir les seves colònies del nord d'Àfrica amb París. Postura, que en un principi l'estat espanyol es va sentir recelós d'obrir nous accessos a la barrera natural dels Pirineus, però finalment accedí, al comprendre, les seves avantatges com un camí cap a la industrialització del país i per donar sortida als productes nacionals a la resta d'Europa.

L'àmbit d'estudi que contempla aquesta Tesis, correspon al trajecte de Terol a Alcanyís que configurava una de les seccions d'aquest ambiciós projecte, que després d'anys d'esforços i treball fou paralitzat definitivament a principis de la dècada dels anys seixanta, deixant abandonades i inacabades un gran nombre d'infraestructures i estacions.

Davant la manca de les fonts i dades específiques sobre el Projecte, la base de la investigació s'ha fonamentat en la realització d'un complet alçament gràfic en tota la seva extensió, amb la utilització de procediments clàssics com croquis, apunts i fotografies, en convivència amb mètodes més actuals, com la fotogrametria.

Es planteja seguir el mètode desenvolupat des de el Pla de Patrimoni Industrial, en relació amb les línies de les investigacions de l'àmbit de conservació del patrimoni arquitectònic. Per a aconseguir-ho, en un primer terme s'ha realitzat un apropament al context històric, econòmic i ferroviari de l'època, procedint a estudiar les intencions que permet portar a terme l'execució, per a poder comprendre els motius i circumstàncies que frustren totes les expectatives depositades en la consecució.

Realitzant un apropament més directe, després de l'exhaustiva arreglada de dades i en base a la lectura que s'ha porta a terme, s'ha emprés l'anàlisi de les seues característiques formals, estilístiques, i constructives, mitjançant la descripció detallada de les diferents tipologies edificatòries que s'arreglen en el traçat de la línia fèrria, possibilitant l'estudi individualitzat de les diferents parts que configuren els seus edificis.

A continuació, en vista als resultats obtinguts i davant la singularitat de les tècniques empleades en la seva execució, s'ha procedit a realitzar una primera caracterització dels seus materials, mitjançant la realització de diferents assajos que han permet establir una aproximació al seu comportament estructural.

En base a les diferents estratègies dutes a terme en la materialització de les edificacions en altres línies de ferrocarril, s'ha indagat respecte a si el disseny d'aquestes estacions, pogué llagarse a emprar, algun recurs geomètric que assistís a la consecució del seu traçat.

Després de l'anàlisi i reflexió de les dades obtingudes en aquesta investigació, s'ha tractat de justificar si aquestes edificacions són dignes de ser considerades part dels bens patrimonials de caràcter industrial, possibilitant l'ús d'aquesta memòria com base documental e instrument que permeti abordar futures investigacions en el seu màxim rigor.

Per a concloure, davant la notabilitat d'aquestes construccions i davant el perill de desaparició que presenten, amb l'abundant documentació elaborada s'ha constituït un catàleg on s'arreglen totes les edificacions que avui en dia existeixen en la línia, detallant els trets específics, els invariants i discordances entre els diferents models, així com l'estat de conservació.

Amb tot açò, es disposa d'una caracterització individualitzada de cada edifici, configurant-se com instrument testimonial de les construccions realitzades, davant de l'avançat estat de ruïna d'algunes d'aquestes edificacions i el perill imminent que es produeixin desaparicions.